

**ПОСОЛСТВО СВЯЩЕННОГО СІНОДУ
ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРЬКВИ В ЧЕСЬКЫХ ЗЕМЛЯХ І В СЛОВАКІЇ**

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВЕ 2022

Духовны отцёве, братя і сестры:

Хрѣстоу раждаѣтсѧ!

Днесь праздуеме наповніня стародавнього пророчества Ісаїї: **Дітина народила ся нам, даний нам був Сын. І панованя на раменах Ёго, і імя Ёму: Ангел великого совѣта, чудесный Совѣтник, Бог крѣпкий, Владарь, Князь покоя, Отець вічности.... Ёго панованя є велике і ёго покою не буде конца на тронї Давїда і в ёго царствї, котре укрѣпить і посиленить правом і справедливостѣв од нынї і на вікы**¹ (Іс 9, 5-6).

Воплочїня Божого Сына є найвекшым парадоксом створеного свѣта. Вказує нам, же крегке естество чоловіка є способне соединити ся з Богом без того, жебы згорїло в поломінію Божества. У єднім із псалмів Давїда ся говорить: **Внутро чоловіка і сердце ёго глибоке**² (Пс 63, 7). Людське сердце є досправды глибоке – ани цїлый свѣт не старчїть, лем Бог го може заповнити. І так Бог стає ся чоловіком і Своїм воплочїнѣм нам розкрывать непохопиме свойство людського естества – способность стати ся Божым обыстѣм.

Бог захотїв зявити ся нам так, як нїхто не доказав собі то представити – як єден із нас. Вказав нам, же про Нѣго нїяка пропасть не є забарз глибока, і нїяка нужда не пересягне Ёго способность дати нам цїлого Себе аж до конца, подїлити ся з нами з тым, чїм Він сам є – вічным животом, безконечнов радостѣв, свѣтлом і правдов, любовѣв і перемогов.

Митрополїт Антонїй Сурожскый говорить: «Нам, што сьме были у выгнанствї, розкрыв ся Бог іменно так. Зїстали сьме далеко од родного края, одорваны од того, што сьме любили, од того, што нам было наймилїше і найдорожше. Стали сьме ся чужїнцями в чужїй країнї, надбыточными і нехоченыма – не зїстало нам нїч окрїм бідоты. Но зразу сьме похопили, же маєме Бога, перед Котрым не мусиме ся ганьбити і Котрый не ганьбить ся за нас. Смиреного Господа, котрый ся став чоловіком, народженым у малїм містечку невеликой країнї, zdobyтой і обсадженой Римлянами.»

Рождество Хрїстове в тїлї є зато єдночасно великым і явным выражїнѣм правды о слободї чоловіка, котрый є покликаний спознати Бога не в силї, моци і славі, але в маленькїй Дїтинї,

¹ Отроча родїса намъ, сїнъ, ѡ дадеѧ намъ: ѡгвоже начальство вѣсть на рамеѣ ѡгво, ѡ нарицаетсѧ ѡма ѡгво: велика совѣта аггѣлъ, чюдєнъ, совѣтнїкъ, бѣх крѣпкїй, властєлїнъ, кнѣзь мїра, оцѣх вѣдѣцагво вѣка... вѣлїє начальство ѡгво, ѡ мїра ѡгво нѣсть предѣла, на прѣболѣ дѣдовѣ ѡ на црѣвѣ ѡгво, ѡсправнїтї ѡ ѡ застѣпнїтї ѡгво вѣ сѣдѣ ѡ правдѣ, ѡнїѣ ѡ до вѣка.

² Прїстѣпнїтѣ человѣкѣх, ѡ сердце глѣбокѣ.

в тайні Божого смирення. Чоловік є покликаний не підрядити ся Богу, але любити Ёго – прияти Ёго до свого серця і тішити ся з безконечної красоти Божой любви і доброти.

Ани любити, ани тішити ся, ани прияти до свого серця не мож без слободы. Зато христiанська віра є передовшыткым віров слободы. Бог не приходить на світ як всемогучій тiран, але як слаба, безбранна Дітина. Нихто і ніч чоловіка не примушує, жебы ся перед Богом понижыв або прияв Ёго. Збачіти і розпознати Бога в Дітині народженій у Віфлеємі мож лем слободным хотінём, з властного «проізволєнія».

Без обернута увагы можеме перейти коло віфлеємской яскині, коло Дітины в наручі Матери, серед ночі не мусиме збачіти слабе світло, мерцаюче в темноті. Можеме далше честовати різних божиків – політичны авторіты, модны тренды, культуру конзуму, націоналізм і вшелякы далшы пересвідчїня о властной «ізбранности» і «ізрядности» - так, як то робили люде даколи. Лем тоты, котры суть ослободжены од подобных намірінь, будуть способны збачіти Хріста, увірити в Нёго, радовати ся з Ёго приходу і жыти близко Нёго.

Утрєня в день праздника Рождества Хрістового зачїнають словами: **Хрістос ся раждаєт – славите Ёго! Хрістос сходить з небес – стрічайте Ёго! Хрістос приходить на світ – піднимайте ся! Спївай Господу ціла земля і веселите ся, народы, бо Він прославив ся!**³ – прославив якраз великостєв Своєй любви і смирення. Няй любов і смиреніє проникнуть і до нашого серця. Так як колись, і тепер няй нам вшыткым помогуть усвідомити собі сполуналежность і сполуодповідность за світ, в котрім жыєме.

Молиме ся, благословиме і жєламе вшыткым духовну радость із святкованя праздника Рождества Хрістового, як і добрый зачаток і спасоносне пережытя Нового року Божой благодати 2023!

† **Рагислав**

архієпіскоп пряшівський
митрополіт чеськых земель і Словакії

† **Михаїл**

архієпіскоп пражський і чеськых земель

† **Сїмеон**

архієпіскоп оломовцько-бырняньський

† **Георгій**

архієпіскоп михаловско-кошіцький

† **Ісаїя**

єпіскоп шумперський

³ Хрїтосъ раждаєтсѧ, славіте. Хрїтосъ съ нбсѧ, срѧщитє. Хрїтосъ на землї, возносїтсѧ. пойте гдєви влѧ землѧ, ѡ веселїемъ воспойте, людїе: ѧкѡ прослѧвїсѧ (1. irmos kánonu utrene).